

Vastaanottaja: Ympäristöministeriö

Viite: VN/12128/2019

VANTAAN KAUPUNGIN LAUSUNTO LUONNOKSESTA HALLITUKSEN ESITYKSEKSI UUDEKSI LUONNONSUOJELULAIKSI

Vantaan kaupunginhallitus toteaa lausuntonaan seuraavaa:

Luonnonsuojelulain keskeinen tehtävä on turvata Suomen luonnon monimuotoisuutta. Yli 20 vuotta vanha luonnonsuojelulaki tarvitsee ajantasaistamista ja selkeyttämistä, jotta se turvaisi entistä paremmin lajeja, luontotyyppejä sekä luonnon tarjoamia tärkeitä palveluja.

Nykyinen luonnonsuojelulaki aiheuttaa kuitenkin ristiriitoja kasvavilla kaupunkiseuduilla. Esimerkiksi Vantaalla luontoarvojen säilyttäminen ja kaupunkirakenteen tiivistäminen ovat paikoin ristiriidassa keskenään. Luonnonsuojelulain tarkka toteuttaminen hajauttaa yhdyskuntarakennetta ja johtaa pahimmillaan epätarkoituksenmukaiseen maankäyttöön ja viherverkoston tai ekologisten käytävien hajautumiseen. Lakiluonnoksen perustelujen nykytilan arvioinnissa sivulla 11 todetaan: ”Asutus keskittyy suuriin kaupunkeihin ja taajamiin, ja luonnontilainen luonto asutuskeskuksissa vähentyy. Rakentaminen ja tehostuva maankäyttö tuhoavat ja muuttavat elinympäristöjä. Rakentamisen luontovaikutukset ovat Suomessa kuitenkin määrällisesti vähäisiä, koska rakennetun ympäristön osuus maamme pinta-alasta on edelleen pieni.” Tämä huomio ei kuitenkaan siirry lainsäädäntöön niin, että luonnonsuojelulakia voitaisiin tiivistyvässä kaupunkiympäristössä tulkita kokonaisuuden kannalta edullisemmin.

Luonnonsuojelulaissa onkin hyvä etsiä keinoja ekologisten verkostojen vahvistamiseksi koko Suomessa. Monet lakiin ehdotetut uudistukset, kuten luonnonsuojelusuunnittelun selkeyttäminen ja avustukset, ovat tästä näkökulmasta tervetulleita. Samoin ekologisen kompensaation tuominen lakiin antaa mahdollisuuksia kasvavilla kaupunkiseuduilla ilmenevien ristiriitojen yhteensovittamiseen, joskaan se yksistään ei riittävällä tavalla anna kaupungeille työkaluja ensi sijassa kaavoituksen keinoin tapahtuvan ilmastonmuutoksen hillinnän sekä luontoarvojen yhteensovittamiseen. Kompensatioon liittyvästä hyvittämisestä on hyvä hankkia kokemuksia käytännön kokeilujen kautta.

Lukukohtaiset kommentit

1 luku Yleiset säännökset

Määritelmässä 3 §:n kohtana 6 on luontovahingot. Näihin olisi hyvä sisällyttää myös haitat erityisesti suojeltujen lajien esiintymispaikoille ja uhanalaisille luontotyypeille.

2 luku Luonnonsuojelun viranomaiset ja muut toimijat

Luonnonsuojelun toimijakenttää on tarkennettu ja selkiytetty mainiten myös asiantuntijaviranomaiset sekä Suomen Luontopaneeli.

12 §:n mukaan kunta edistää luonnon monimuotoisuuden suojelua ja sen kestäväää käyttöä sekä maisemansuojelua alueellaan. Tämä määritelmä on parempi kuin vanha (Kunnan tulee edistää luonnon- ja maisemansuojelua alueellaan).

Luonnonsuojelulakiehdotuksessa esitetään voimassa olevan luonnonsuojelulain tapaan kunnan ainoana luonnonsuojelun viranomaistehtävänä 95 §:ssä luonnonmuistomerkkien rauhoittaminen. Kun kunnalla kuitenkin on ruohonjuuritason toimijana hyvin tärkeä rooli luonnon monimuotoisuuden turvaamisessa, vaikuttaa pelkkä luonnonmuistomerkkien rauhoittamisen viranomaistehtävä jossain määrin epäolennaiselta asialta ja tärkeä ja laaja luonnonsuojelun edistämistehtävä jää sisällöltään epämääräiseksi.

Kunnan luonnonsuojelun edistämistehtävä konkretisoituu paljolti käytännössä kuntaa koskevien muiden lakien mukaisen toiminnan kautta, esim. maankäyttö- ja rakennuslain mukaisessa maankäytön suunnittelussa ja ympäristönsuojelulain mukaisissa luvissa.

Suurimmat maankäyttöön liittyvät päätökset tehdään jo kaavoitusvaiheessa, ja sitä myötä myös merkittävimmät luonnon monimuotoisuutta heikentävät tai vahvistavat vaikutukset syntyvät jo silloin. Kaavoissa pyritään ratkaisemaan maankäytön ja liikenteen ongelmia sekä viherrakenteen säilymistä kokonaisuutena. Epäselväksi jää, antaako uusi LSL riittävästi tukea kunnalle maankäytön suunnittelun ja rakentamisen paineissa luontoarvojen huomioon ottamiselle niin, että kokonaisuus on ilmastovaikutusten kannalta paras mahdollinen.

Pelkästään muiden lakien tulkintojen varaan ei luonnonsuojelun edistämistehtävä saisi jäädä, vaan myös luonnonsuojelulain omassa järjestelmässä tulisi kunnalla olla itsenäistä merkitystä. Siinä mielessä voisi vielä pohtia, tulisiko edistämistehtävästä säätää yleisesti vai kirjata siitä tarkempi säännös. Kuntien lakisääteisiä velvoitteita ei ole syytä tässä yhteydessä lisätä, mutta edistämistehtävän tarkempi sisältö kaipaasi selvennyksiä ja täsmennystä.

3 luku Luonnonsuojelusuunnittelu

Tämä luku on monipuolistunut ja mukana on valtakunnallisten luonnonsuojeluohjelmien lisäksi kansallinen luonnon monimuotoisuusstrategia ja toimintaohjelma sekä vapaaehtoiset luonnonsuojelun toimenpideohjelmat.

Ympäristöministeriö laatii kansallisen luonnon monimuotoisuusstrategian eli biodiversiteettistrategian ja sen toimeenpanevan toimintaohjelman. ELY-keskus voi laatia alueellaan em. biodiversiteettistrategiaa ja toimintaohjelmaa koskevan luonnon monimuotoisuuden toimeenpanosuunnitelman vuorovaikutuksessa alueen keskeisten toimijoiden kanssa. Kunnilla todennäköisesti on tässä alueen toimijoina merkittävä rooli. Kunnalle 12 §:ssä säädetty edistämistehtävä voisi saada biodiversiteettistrategian ja toimeenpano-ohjelman myötä konkretiaa. Myös 15 §:n vapaaehtoisen luonnonsuojelun toimenpideohjelmat linkittyvät kuntienkin toimintaan (esim. Metso- ja Helmi-ohjelmat).

19 §: Luonnonsuojelun seuranta, velvoittaa toimivaltaisia viranomaisia ja asiantuntijaviranomaisia luonnon tilan seurantaan ja tarvittaviin toimenpiteisiin. Kuntia ei

velvoiteta, mutta monet kunnat, myös Vantaa, tuottavat paljon luontotietoa, jonka avulla luonnon tilaa seurataan.

4 luku Luonnon monimuotoisuuden suojelun ja hoidon tukeminen

Tukemisen muotoina ovat tavaroina ja palveluina myönnettävä tuki sekä uutena rahallinen avustus. Tämä on erinomainen lisäys, koska rahoitus on usein kaikkein keskeisintä luonnonsuojelun toteutumisen kannalta. Huomiota pitäisi myös kiinnittää rahoituksen hakemisen helppouteen. Luonnonsuojelun toteutuminen ei saisi jäädä kiinni rahoituksen vähäisyydestä tai rahoituksen hakemisen hankaluudesta.

5 luku Euroopan yhteisön Natura 2000 -verkosto

Natura-verkostoa koskevien säädösten sijainti luonnonsuojelualueita koskevan luvun vieressä on lain koko sisällön hahmottamisen kannalta parannus.

34 §:ssä todetaan, että Natura 2000 -verkostoon sisältyvää aluetta koskevien luonnontieteellisten tietojen muuttamisesta päättää valtioneuvoston yleisistunto. Lakiin pitää lisätä päätöksenteon tueksi vaatimus em. muutosten vaikutusten arvioinnista mm. Natura-alueen ja sen ympäristön maankäyttöön. Kokemus Östersundomin yhteisen yleiskaavan vuosia kestäneestä valmistelusta osoittaa, että tiettyjen lajien suojelulla saattaa olla huomattavat maantieteelliset vaikutukset, jotka ulottuvat laajalle Natura-alueen ulkopuolelle. Östersundomin tapauksessa on lisäksi todettava, että kyseiset lajit on todettu Suomessa elinvoimaisiksi.

36 §:ssä on säilytetty ennallaan ELY-keskusten ja Metsähallituksen oikeus käyttää 6 kuukautta Natura-arvioinnista annettavan lausunnon valmisteluun. Puolen vuoden valmistelu-aika on ristiriidassa mm. maankäyttö- ja rakennuslain uudistuksessa tavoitteeksi asetetun kaavoituksen sujuvoittamisen kanssa ja aiheuttaa useiden kuukausien viivytyksen kaavahankkeen aikatauluun. Tämä määräaika tulisi ehdottomasti lyhentää korkeintaan 3 kuukauteen.

6 luku Luonnonsuojelualueet

Jäsentelyä on parannettu ja erilaiset luonnonsuojelualueityypit esitetään voimassa olevaan lakiin verrattuna selkeämmin, samoin suojelualueita koskevat säännökset ja hoito- ja käyttösuunnitelmat. Kansallispuistoissa ja luonnonpuistoissa rauhoitussäännöksissä ei enää mainintaa metsähallituksen poikkeusluvalla sallittavasta luvasta etsiä malmia, mikä on luonnonsuojelulain tavoitteiden kannalta hyvä asia.

7 luku Luontotyyppien suojelu

Ehdotuksessa oleva uusi lisäys nykylakiin verrattuna ovat uhanalaiset luontotyypit, jotka viranomaisen on otettava huomioon tiettyjä lupia tai suunnitelmia hyväksyessä. Pykälä koskisi ympäristönsuojelulain ympäristölupaa, vesilain vesitalouslupaa, maa-ainelain maa-ainesten ottamislupaa sekä kaivoslain kullanhuuhdonta-, kaivos- ja malminetsintälupaa. Lisäksi uhanalaiset luontotyypit on otettava huomioon maankäyttö- ja rakennuslaissa tarkoitettua maakunta-, yleis- tai asemakaavaa laadittaessa. Lisäksi Vantaan kaupunginhallitus toteaa, että kohdassa luetteloitujen lupien lisäksi esimerkiksi

maisematyöluvalla tai ympäristönsuojelun yleisellä ilmoitusmenettelyllä voi olla vaikutusta uhanalaisiin luontotyypeihin.

Luontotyyppien määrittelyperusteiden tulisi olla selkeät ja tarkoituksenmukaiset, eivätkä liian kireät, pienialaiset tai muuten sillä tavoin rajoittuneet, että laki ei toteudu toivotulla tavalla.

Uutena asiana ehdotukseen on myös 68 §:n lisätty määrittely kolmesta tiukasti suojellusta luontotyyppistä, joiden tilan vaarantaminen on kielletty. Näitä luontotyypejä olisivat kalkkikalliot, serpentiinikalliot, -kivikot- ja -soraikot sekä rannikon avoimet dyynit. Vaarantamiskielto tarkoittanee sitä, että tiukasti suojeltu luontotyyppi on lähtökohtaisesti suojeltu eikä suojele vaadi viranomaisen tekemää varsinaista rajauspäätöstä. Tällainen kevennys olisikin hyvä asia ja suotavaa sellainen olisi myös suojeltujen luontotyyppien ja erityisesti suojeltujen lajien kohdalla, joissa rajauspäätösten puute saattaa hidastaa tai vaikeuttaa suojelun toteutumista.

Suojellut vesiluontotyytit on kirjattu vesilakiin ja ne huomioidaan sitä kautta vesitaloushankkeissa. Puroja ja noroja koskeva luontotyyppisuojaus kohdentuisi vesiympäristöön eikä vesilain mukainen luontotyyppisuojaus lähtökohtaisesti vaikuta uoman ulkopuoliseen maankäyttöön muuten kuin metsälain toimenpiteissä. Riittävän suojelutason varmistamiseksi vesiluontotyytit tulisi huomioida myös muissa hankkeissa ja harkita kirjaamista luonnonsuojelulakiin.

8 luku Eliölajien suojele

Viimeisimmän uhanalaistarkastelun 2019 mukaan useita eri uhanalaisuusluokkiin kuuluvia lajeja on tällä hetkellä riistaeläiminä. Monien lajien uhanalaisuuden yhtenä syynä mainitaan metsästys. Lisäksi metsästyslaissa mainitaan rauhoittamattomina lajeina sellaisia, jotka ovat tällä hetkellä uhanalaisia. Uhanalaisia ja silmälläpidettäviä lajeja ei pitäisi enää olla metsästyksen piirissä eikä myöskään luokiteltuna rauhoittamattomiksi lajeiksi. Muutosta tarvittaisiin myös metsästyslakiin uhanalaisten ja rauhoittamattomien lajien osalta. Metsästyslaki ei kuitenkaan ole mukana liitelaissa, joihin luonnonsuojelulain muutos vaikuttaisi.

Uhanalaisten lajien huomioon ottamisesta säädetään 76 §:ssä samaan tapaan kuin 66 §:ssä uhanalaisten luontotyyppien huomioon ottamisesta tiettyjen lupien yhteydessä. Tässäkin kohtaa kysymyksenä on se, onko lupaluettelo riittävä.

Rauhoitettujen eläinlajien rauhoitussäännöissä mainitaan lopussa myös kyy, josta todetaan, että sen saa tarvittaessa ottaa kiinni ja siirtää, ja jos se ei ole mahdollista, tappaa. Tämä tarkoittanee sitä, että myös kyy luokitellaan vihdoin rauhoitetuksi eläinlajiksi, mikä on parannus entiseen nähden.

Erityisesti suojeltavien eliölajien esiintymispaikkojen suojelusta olisi myös säännös. Sana ”esiintymispaikka” on merkitykseltään suppea ja tuo mieleen pistemäisen kohdan. Tarve olisi suojella eliölajien elinympäristöjä, jolloin laissa voisi puhua erityisesti suojeltavien eliölajien elinympäristöjen suojelusta. Suojelu tulee voimaan, kun ELY-keskus on tehnyt niistä päätöksen, mutta suojele tulisi turvata myös ennen ELY-keskuksen päätöstä.

Lakiluonnos mahdollistaa edelleen yleispoikkeuksen eräistä rauhoitussäännöistä. Tämä pykälä sallii poikkeamisen eläinlajien ja kasvilajien rauhoitussäännöksistä, kun kyseessä on rakennustoiminta sekä maa- ja metsätalous. Olisi toivonut muutosta tämän kohdalla, koska se tekee paljolti tyhjäksi luonnonsuojelulain tarkoituksen eliölajien suojelun osalta.

Eliölajien suojelusta koskevista säännöksistä voidaan poiketa määräaikaaisesti ELY-keskuksen luvalla, jos poikkeus ei haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä tai sen saavuttamista. ELY-keskus voi niin ikään sallia määräaikaisesti poiketa rauhoitetun lajin häiritsemiskiellosta maantieteellisesti rajatulla alueella, mikäli lajin runsaslukuisuudesta johtuen on todennäköistä, että lajin yksilöt aiheuttavat ennakoimattomasti kohdentuvaa, erityisen merkittävää vahinkoa viljelmille. Pykälän sisältö on hieman epäselvä ja kysymyksenä nousee, mitä lajeja tämä poikkeaminen koskee.

9 luku Vaihdanta, maahantuonti ja maastavienti

Rauhoitetun eläin- tai kasvilajien yksilön, sen osan tai johdannaisen maahantuonti ja maastavienti on kielletty. Tällä tarkoitetaan ilmeisesti sekä eläviä yksilöitä että kuolleita. Toisessa lauseessa todetaan, että elävien päiväpetolintujen, pöllöjen ja jalohaukkojen maahantuonti on kielletty. Jää epäselväksi, tarkoitetaanko näillä mahdollisia vieraslajeja. Muutoinhan petolinnut ovat kaikki rauhoitettuja eliölajeja Suomessa ja sisältyisivät jo ensimmäisen lauseen tarkoittamiin lajeihin.

10 luku Maiseman suojelu ja hoito sekä luonnonmuistomerkit

Maisema-alueiden sijaan puhutaan maisemanhoitoalueista, joka onkin oikeampi termi. Valtakunnallisista maisemahoitoalueista päättää ympäristöministeriö ELY-keskuksen tai maakunnan liiton esityksestä. Muusta maisemanhoitoalueesta päättää ELY-keskus rekisteröidyn paikallisen tai alueellisen yhdistyksen, kunnan tai maakunnan esityksestä. Voimassa olevassa laissa vain maakunnan liiton esityksestä. Tämä tuo kunnalle uudenlaisen mahdollisuuden myös maisemaan ja maisemanhoitoon liittyvän suojelualueen perustamisen edistämiseksi.

11 luku Ekologisen kompensaation toteuttaminen

Velvoittava kompensaatio koskee vain tiettyjä luonnonsuojelulain poikkeuslupia. Velvoittavaa kompensaatiota olisi syytä laajentaa koskemaan myös kaavoitusta. Sekä yleis- että asemakaavojen yleistavoitteet ja sisältövaatimukset maankäyttö- ja rakennuslain nykyisessä ja tulevassa muodossa ohjaavat kaavoitusta ottamaan huomioon luonnon monimuotoisuuteen liittyviä asioita. Jos monimuotoisuuden kannalta tyydyttävää ratkaisua ei löydetä, kompensaation avulla tavoitteesta ei tarvitsisi luopua. Kompensaatio voisi koskea myös sellaista taloudellista toimintaa, jonka yleisesti sallitaan heikentävän luonnontilaa.

Vapaaehtoinen luonnonarvojen tuottamisessa ELY-keskus hyväksyy maanomistajan, (esim. kunnan) hakemuksesta suunnitelman vapaaehtoisesta luonnonarvojen tuottamisesta. Pykälä vaikuttaa hieman kömpelöltä ja vaatisi selkiyttämistä. Pykälässä korostuu erityisen paljon maanomistajan hakemus jokaisessa hyvityksen vaiheessa: suunnitelmavaihe,

toteuttamisen arviointi, tietojen tallennus luonnonsuojelun tietojärjestelmään. Kaikkiin vaiheisiin tarvitaan erikseen hakemus.

Vapaaehtoinen luontoarvojen tuottaminen (103 §) ja vapaaehtoinen heikennyksen hyvittäminen (104 §) voisivat soveltua kunnassa esim. kaavoituksen yhteydessä tapahtuviksi toimenpiteiksi.

13 luku Luonnonsuojelun tiedonhallinta ja päätöksistä tiedottaminen

Luonnonsuojelun tiedonhallinta on uusi asia luonnonsuojelulaissa, ja se toivottavasti parantaa huomattavasti tiedonkulkua sekä esim. kuntien mahdollisuutta ajantasaisen luontotiedon saamiseen.

Kunnan ja maakunnan liiton on mahdollisuuksien mukaan toimitettava omassa toiminnassa syntyviä luonnon monimuotoisuutta ja siihen vaikuttavia toimintoja koskevia tietoja ELY-keskukselle tallennettavaksi luonnonsuojelun tietojärjestelmään. Monet kunnat, esim. Vantaa, tuottavat paljon luontotietoa, jota on syytä tallentaa tähän tietojärjestelmään. Asiassa tulee kuitenkin huomioida, että ajantasaisen luontotiedon ylläpito on aikaa vievä tehtävä, joka vaatii myös resursseja. Vesiluontotyytit olisi myös hyvä olla tietojärjestelmässä eikä ainoastaan niihin liittyvät lupaviranomaisen päätökset.

14 luku Luonnonsuojelun valvonta, hallintopakko ja rangaistukset

Väliaikaisen toimenpidekiellon osalta jää hieman epäselväksi, koskeeko pykälä siis esimerkiksi yleiskaavan luonnonsuojeluvarauksia, joilla suojelukriteerit täyttyvät, mutta joissa ei ole vielä suojelupäätöstä, tai erityisesti suojellun eliölajin elinympäristöä, jossa ei vielä ole ELY-keskuksen rajauspäätöstä.

Huomiot muutoksista, joita on ehdotettu muihin lakeihin

Ehdotuksessa jää epäselväksi, miten metsälaissa otetaan huomioon uhanalaiset luontotyytit ja uhanalaiset lajit. Metsälain muutosehdotus ei sisältänyt uhanalaisten elinympäristöjen 66 § sekä uhanalaisten lajien 76 § suojelun osalta täydennystä. Näiden pykälien soveltamiskenttää tulisi ehdotetusta huomattavasti laajentaa.

Luonnoksesta hallituksen esitykseksi näyttäisi puuttuvan muutostarpeet metsästyslakiin uhanalaisia ja rauhoittamattomia lajeja koskien.

LUONNONSUOJELULAIN UUDISTUKSEN TAVOITTEIDEN SAAVUTTAMINEN

Miten lakiehdotus kokonaisuutena vastaa sille asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen?

Vantaan kaupunginhallitus katsoo, että luonnonsuojelulakiehdotus on sisällöltään ja rakenteeltaan voimassa olevaa lakia selkeämpi sekä monipuolisempi keinoiltaan ja määräyksiltään. Erityisesti luontotyyppien ja lajien uhanalaisuuden huomioon ottaminen, kompensaatio ja luonnonsuojelun tietojärjestelmä ovat hyviä uudistuksia.

Lisänä kaivattaisiin keinoja, joilla voitaisiin edesauttaa kytkeytyvyyttä ja ekologisten verkostojen muodostamista. Lain tavoitteiden jalkauttamisen suurimpana haasteena kaupunkiympäristössä on tehokkaan maankäytön ja luontoarvojen yhteensovittaminen.

Ekologisten verkostojen muodostamista voisi edesauttaa, jos erilaisten luontotyyppien määritykset olisivat aiempaa väljemmät, alueet kooltaan isompia ja mukaan mahtuisi myös kehityspotentiaali ja alueen sijainti. Tiivistyvillä kaupunkialueilla ekologisten verkostojen muodostaminen infran ja muun rakentamisen paineessa tarvitsee onnistuakseen joustavaa lähestymistapaa.

Lakiluonnos on, luontokadon vakavuuteen nähden, edelleen varsin salliva monine poikkeamismahdollisuuksineen ja lievennyksineen. Yksin luonnonsuojelulailla ei luontokatoa pystytäkään torjumaan, joten moneen muuhunkin lakiin tarvitaan uudistusta tämän lain uudistuksen myötä.

Lain tavoitteiden jalkauttamisen suurimpana haasteena kaupunkiympäristössä on tehokkaan maankäytön ja luontoarvojen yhteensovittaminen.

ILMASTONMUUTOKSEN HILLINTÄ

Miten näette ilmastomuutoksen hillinnän luonnonsuojelulain ehdotettuna tavoitteena?

Ilmastomuutoksen hillinnän, siihen sopeutumisen ja luonnon monimuotoisuuden turvaamisen keinojen sopusoinnun löytäminen on tärkeää. Luonnonsuojelulaissa voisi korostua selkeämmin ne luonnonsuojelun keinot, jotka ovat tärkeitä myös ilmastomuutoksen hillinnälle ja sopeutumiselle. Tutkijoiden mukaan luonnonsuojelualueilla ja niiden jatkumolla on tärkeä merkitys ilmastomuutoksen sopeutumisessa niin luontotyypeille kuin lajeillekin, joten mahdollisimman kattava erityyppisten luontoalueiden verkosto on tärkeä ja sellaisen muodostamista tulisi lain tukea. Toisaalta ilmastomuutoksen hillitsemisen keskeisenä maankäyttöllisenä keinona on pidetty kaupunkien kasvattamista kestäväan liikkumiseen perustuvilla vyöhykkeillä. Näiden eri näkökulmien ristiriitaa ilmastomuutoksen hillinnässä lakiehdotus ei suoraan tarjoa ratkaisua.

EKOLOGISEN KOMPENSATION ELI LUONNONARVOILLE AIHEUTUVIEN HEIKENNYSTEN HYVITTÄMINEN

Miten ehdotettavat ekologisen kompensaation säännökset vaikuttavat luonnonsuojelulain tavoitteiden saavuttamiseen?

Käytännön kokemusten myötä tähän osaa vastata paremmin, mutta lähtökohta vaikuttaa hyvältä. Velvoittavan kompensaation soveltamisalaa olisi varmaan syytä jossain vaiheessa laajentaa, ainakin jos vapaaehtoisen kompensaation keinoilla ei saavuteta riittävästi tuloksia.

MALMINETSINTÄ LUONNONSUOJELUALUEILLA

Pidättekö tarkoituksenmukaisena rajoittaa malminetsintää luonnonsuojelualueilla ehdotetulla tavalla poistamalla viranomaisen mahdollisuus myöntää lupa malminetsintään valtion luonnonsuojelualueilla?

Malminetsinnän rajaaminen ehdotuksen mukaisesti on tarkoituksenmukaista, ja olisi hyvä ulottaa rajoitus myös yksityisille luonnonsuojelualueille.

MUUT HUOMIOT

Muita huomioita esityksestä?

Maaperän suojelustatusta elinympäristönä ja ilmiöiden säätelijänä tulisi nostaa. Laajempi käsite geodiversiteetti olisi huomioitava muutenkin kuin maisemansuojelun näkökulmasta.

Lainsäädännöstä toivottaisiin tukea myös olemassa olevien puustoisten ja vihreiden alueiden hyödyntämiseen kaavojen viheralueina, sillä kestävä ympäristörakentamisen ohjeistuksessa (KESY) kehoitetaan säilyttämään mahdollisimman paljon kasvillisuutta. Maanomistusoloista johtuen hyödyntäminen ei nykyisellään ole aina mahdollista.

VANTAAN KAUPUNGINHALLITUS